

Podívej, kvete růže

Helena Vondráčková

1. Ty, kdo bloudíš sám a sám dlažbou cest a jejich špínou,
smutkem dní a nudou línou, já tě znám,
ty, kdo ztratils' přízeň dam, kdo jsi lásce ustlal v hrobě,
škodíš tím jenom sám sobě, že jsi sám.

R: /: Podívej, kvete růže, podívej, kvete růže,
podívej, kvete růže, ta tvá. :/

2. Ty, kdo nevíš kudy kam samou bídou koncem týdne,
nemáš mládí právě klidné, já tě znám,
kdo se topíš jako prám v naší rozbouřené době,
v téhle chvíli právě tobě povídám.

3. Ty, kdo znáš se k dětským hrám, co tě bosé nohy zebou,
počkej na mě, půjdu s tebou, já tě znám,
slunce zamklo zlatý chrám, noc, ta dáma v černé róbě,
volá hvězdu a jdou obě přímo k vám.